

De Pyreneeën

Door Luuk - 21 oktober 2017

Deze rit is gereden van 3 t/m 14 september 2017. De weersverwachting voor deze periode was echt geweldig: de hele periode boven de 25 graden en droog. Alleen het eerste stuk door Nederland en België zou wat frisser zijn. Dus: doorwaai kleding aan en een regenpak mee voor ja, je weet maar nooit.

Dag 1: Aalsmeer - Chaource

De eerste dag werd vooral gepland op afstand. Dus over de snelweg via Antwerpen en Brussel naar Frankrijk. Normaal zou ik de rondweg van Antwerpen vanwege de drukte vermijden, maar in het weekend is dat geen probleem. Net voor de grens met Frankrijk werd de snelweg verlaten en het vervolg was een mooie rit door het Franse landschap.

De temperatuur zou in de ochtend zo'n 12 graden zijn, maar bij vertrek stond er toch 8 graden op de meter.

Toch maar even het regenjack aangedaan; niet voor de regen maar voor de warmte. Mistig was het ook, maar dat mocht de pret niet drukken. Het regenjack was tot Frankrijk een "goede vriend".

Het hotel voor de eerste nacht lag in de Champagne en de totale afstand voor de eerste dag was 620 km - 8:05 uur volgens BaseCamp. Hotel Le Cadusia in Chaource was bij ons al bekend, vanwege een eerdere rit naar de Auvergne. Prima hotel met mooi terras, goed restaurant en uiteraard ook een prima kamer. De motoren kunnen gratis in de parkeergarage onder het hotel worden neergezet.

Hotel Le Lac Des Moines - a room with a view

Dag 2: Chaource - Condats

Ook op de tweede dag stond een pittige dag op het programma. Een rit van 404 km, die volgens de computer in 07:23 uur afgelegd zou kunnen worden. Het werd een echt schitterende rit over de mooie Franse wegen. Op twee plaatsen in de route kwamen we wat veel bebouwing tegen. Alhoewel dit niet echt storend was, is de nu gepubliceerde route hier wel op aangepast. Ook vandaag was mijn regenjack weer een prettige aanvulling op de doorwaai kleding en trui. Het was in de ochtend nog fris.

Het hotel voor de tweede nacht stond in de Auvergne, net buiten het plaatsje Condats. Hotel Le Lac Des Moines heeft een eigen restaurant en terras aan het meer. Het wemelde er van de motorrijders en blijkbaar is dit

Hotel Le Lac Des Moines - a room with a view

onder de Duitse motorrijders een bekend adres.

Dag 3: Condats - Foix

Ook op de derde dag stond de rit naar de Pyreneeën op het programma. Een rit van 381 km - 06:43 uur.

Wederom een mooie rit, waarbij het regenjack toch weer uit de koffer moest worden gehaald. De beloofde 28 graden werd bij lange na niet gehaald. Droog was het overigens wel. Het laatste paar kilometer van de route liep over de snelweg en vlakbij deze snelweg lag ook het hotel voor deze nacht. Hôtel du Lac Le Cou-loumié in Foix was een prima hotel met eigen restaurant en terras aan het water. De motoren konden achter een hek worden geplaatst, maar wij hebben de motoren gewoon voor de deur laten staan.

Mooie uitzichten

Dag 4: Foix - Gourette

Op de vierde dag werden de Franse Pyreneeën bestormd. Op het programma stonden mooie passen; heel erg veel mooie passen. Zo'n 15 passen, waarvan de Col du Tourmalet wel de bekendste was.

De rit had een lengte van 333 km en zou in 05:54 uur gereden moeten kunnen worden. Het weer was aanvankelijk prima, maar al bij de start was het regenjack weer noodzakelijk. De temperatuur was niet geweldig. Al bij de eerste pas, de Col de Port, bleek de bewolking nogal laag te zitten. Een rit door de mist en in een later stadium werd het ook wat vochtig, zodat ook de regenbroek uit de zijkoffer werd gehaald. Hier en daar klaarde het op en kon de regenkleding worden opgeborgen. Maar droog bleef het niet en ook de Col du Tourmalet was in nevelen gehuld. Het zicht liep flink terug tot zo'n 20 meter en het was prettig dat de strepen op de weg goed te zien waren. Mooie route, maar een gedeelte hebben we door de mist niet gezien. Zoals iemand al voor de rit zei: "de Pyreneeën zijn erg groen en dat komt niet omdat het er weinig regent". Evenwel een mooie en aparte dag. Het wegdek was in ieder geval prima, en dat had ik na alle waarschuwingen van andere motorrijders over het Franse wegdek niet verwacht.

Col du Tourmalet

Het hotel voor deze nacht stond in Gourette; in de zomer een uitgestorven wintersport oord met

één geopend hotel: Hôtel L'Amoulat. Aan de ski faciliteiten te zien, zal het in de winter wel een heel stuk drukker zijn. Het hotel is netjes, maar niet helemaal in moderne stijl. Een uitstekend bed en lekker rustig. De luiken zorgen voor een lekker donkere kamer. Het grote pluspunt aan dit hotel blijkt echter het restaurant te zijn. Zelden heb ik zo lekker gegeten en het eten zag eruit alsof de chef uit een restaurant met Michelin-ster was ontsnapt. Top!

Dag 5: Gourette - Broto

Op de vijfde dag was het weer in Frankrijk een heel stuk beter dan gisteren. Ook vandaag stonden weer veel passen op het programma; wat een bochtenfestijn. De vele passen en toeristische weggetjes betekenen ook weinig benzinepompen. Mijn benzinetank is niet al te groot, zodat we toch een keer een kwartier terug hebben moeten rijden om benzine te tanken. De informatie uit de Zūmo blijkt ook niet altijd even actueel te zijn.

Voor het grootste gedeelte werd door Frankrijk gereden, maar via de Port de Larrau werd voor de eerste keer Spanje binnengereden. Wat opvalt is dat de Pyreneeën in Spanje wat minder groen zijn en dat het weer plots een stuk beter is. Voor het aanleggen van wegen zijn in Spanje duidelijk vele EU-subsidies verstrekt. Schitterende wegen, met prachtig asfalt.

Hotel Le Lac Des Moines - a room with a view

Dan via de Col de la P. St. Martin weer Frankrijk in en over prachtige wegen en bergen wederom naar de grens met Spanje. Via de Col du Pourtalet wordt Spanje binnengereden en de wegen zijn weer super. Vooral de N-260 tussen Biescas en Broto is een echte motorweg; prachtig asfalt en een aaneenrijging van bochten. De banden slijten hier alleen aan de zijkanten en niet in het midden. Hotel La Posada in Broto blijkt een prima hotel te zijn, met grote kamers. Eten kan niet in het hotel, maar er zijn voldoende restaurants op loopafstand.

Dag 6: Broto - La Seu d'Urgell

De rit van de zesde dag werd geheel aan de Spaanse kant van de Pyreneeën gereden. Het weer was prima en ook de passen waren weer van grote klasse. Mooie uitzichten en doorgaans goede wegen.

Op deze rit werd overigens over het slechtste stukje asfalt gereden dat we deze vakantie zijn tegengekomen; en dat is Spanje en niet in Frankrijk!

Het eindpunt voor vandaag lag in La Seu d'Urgell. Het bleek een saai

Prachtige wegen en mooie uitzichten

stadje te zijn en het hotel was prima voor een nacht.

Dag 7: La Seu d'Urgell - Saint-Paul-de-Fenouillet

Op de zevende dag werd afwisselend door Spanje en Frankrijk gereden. Uiteraard werd Andorra niet overgeslagen. De stad werd doorkruist en daarna het mooie landschap en de passen van Andorra. Veel bijna verlaten wintersport plaatsen en in de winter zal het hier wel erg druk zijn. Schitterend, maar na het verlaten van de stad begon het toch weer te regenen; leve het regenpak! Bij het verlaten van Andorra, stond er een kilometers lange file voor de grens; gelukkig wel de andere kant op. Gelukkig stopte het ook met regenen en dat maakt de rit toch een stuk mooier. Verder echt schitterende en veelal afgelegen passen, die duidelijk nog niet door de gemiddelde motorrijder zijn ontdekt.

Hotel Le Chatelet in Saint-Paul-de-Fenouillet

Vlak bij onze betstemming Saint-Paul-de-Fenouillet bleek de achterband van een van de motoren snel lucht te verliezen. De spijker was zo gevonden en verwijderd, maar wat nu verder? We hadden allebei een setje met lijm en pluggen, maar de band bleek een binnenband te hebben. En dat gebeurt natuurlijk om 16:00 uur op zaterdagmiddag. Met de CO2 patronen werd de band nog wat opgepompt en werd een werkplaats voor vrachtwagens bereikt, die de band kon oppompen. Een motorwerkplaats was nog een heel eind weg in Perpignan, op 45 kilometer afstand. Nog even geprobeerd om dat te halen, maar de band liep te snel leeg en we moesten de motorfiets achterlaten bij een ander hotel. Dan maar op één motorfiets naar ons hotel voor de overnachting. Op zondag is niets geopend, dus dat werden twee overnachtingen.

Dag 9: Saint-Paul-de-Fenouillet - Trevol

Op maandagmorgen kwam de bestelde vrachtwagen de motor ophalen voor transport naar Perpignan. Gelukkig was er een motorwerkplaats geopend en een nieuwe binnenband was snel gemonteerd. Vanwege de lekke band en het naderende slechte weer, met veel wind en regen, werd besloten om de snelweg terug te nemen. Onderweg hebben we overnacht in een voormalig Mercure hotel, Relais Avrilly Trevol, bij de plaats Moulins. Het hotel was net overgenomen en aan veel was te zien dat het een modern Mercure hotel was geweest. Een eigen bar/restaurant was een noodzakelijk-

Yam66 in Perpignan - gelukkig op maandag geopend

heid, want in de wijde omtrek was verder niet veel te vinden.

Dag 10: Trevol - Esch sur Sûre

Na de overnachting in Trevol werd geopperd om koers te zetten naar een waardige plek om de laatste overnachting te maken. Besloten werd om koers te zetten naar Esch sur Sûre in Luxemburg, via de snelst mogelijke weg.

Via de Péage (tolweg) tikten de kilometers snel weg en aan het eind van de middag werd het hotel bereikt.

Péage (tolweg)

Dag 11 Esch sur Sûre - huis

Na een heerlijke nacht in Esch sur Sûre werd de thuisreis aanvaard. Aanvankelijk wilden we nog een stuk binnendoor rijden, maar vanwege de regen hebben we daar toch maar "direct naar huis" van gemaakt.

Langzaam maar zeker werd de regen minder en de wind begon stormachtig te worden. In Nederland werd het verkeer al gewaarschuwd voor de stormachtige westenwind, middels de code oranje. Geen problemen evenwel.

Hotel de la Sûre in Esch sur Sûre

Conclusie:

We kunnen terugkijken op een hele leuke Pyreneeën rit, maar het weer kan toch een stuk anders zijn dan voorspeld. Het regenpak bleek een welkome aanvulling op de doorwaaijkleiding. De beloofde 25 graden werd niet gehaald en droog was het niet altijd. Op de lokale buienradar was in het hele Pyreneeën gebied geen bui te bekennen, maar regenen deed het wel. Dat kwam door de stuwing van vochtige lucht tegen de Pyreneeën en dan ontstaat er mist en een hele fijne motregen. Daar wordt je wel heel erg nat van.